

Phần 5: *Năm mươi năm Nghĩa Tình*

Tối thứ sáu, dọn dẹp xong, đưa 1 số ace về, cũng quá nửa đêm. Hai giờ sáng, đi nằm, âm ba rộn rã của buổi tối "tay bắt mặt mừng" với các mẹ, quý thầy cô, bạn bè cứ hiện lên trong đầu. Vui quá, dù mệt, cũng khó giỡn giấc ngủ. Gần 7 giờ sáng, giật mình thức giấc; thấy còn sớm, ngồi đọc mail và viết ít hàng về xe đò Q. Đang viết, Nguyễn Xuân Hải gọi phone, hỏi cảm tưởng tối qua? Hóa ra, hai anh em đều khó ngủ như nhau vì vui mừng! Trao đổi thêm ít câu về công việc và tạm ngưng vì anh Phú gọi. Cảm tưởng cũng giống nhau : vui thật vui!

Phone reo, anh Phó Thịnh Trương rủ đi ăn sáng, thật là "chí bé gặp nhau", vì tô cháo cá của anh Dung tối qua, đã tung tăng bơi lội mất tiêu ra... biển! Đến khách sạn, Thầy Phước, cô Kim Sơn, anh Trương, Mười Em, vợ chồng Hát đã sẵn sàng. Với giọng hơi lo, anh Trương báo cho biết, gõ cửa phòng Đan Ngọc Lợi, nhưng không nghe trả lời! Gọi phone cho Lợi, mới biết, ông đi dạo, và đang trên đường dzia! Đón Lợi, đến 2 quán VN ở gần, cả 2 quán đều chưa mở cửa. Bỏ xe lại, đi chung xe với Mười Em, xuống Milpitas (cách khoảng 10 miles, gần 17km).

T. Phước, cô K. Sơn, t. Thom. Đứng: B. Loan, 10 Em, t. Thọ

Lợi đã làm cả xe rộn rã tiếng cười, vì tính thật thà, chất phác, đơn giản của Lợi. Sau 1975, gia đình phải về vùng Phú Mỹ, Bà Rịa khai hoang, tìm kế sinh nhai. Lợi kể về thời gian này, với sự chứng kiến, có những gia đình quá đói, phải đi đào củ "củ lằn" để ăn độn, lấy no. Củ này rất độc, đào lên phải ngâm với nước, trong vài ngày, và thay nước nhiều lần; chỉ khi nào nước không còn màu đen, mới ăn được. Nghe Lợi kể về thời gian gia đình định cư tại Mỹ chưa lâu; sự hội nhập với cuộc sống mới còn nhiều khó khăn; chuyện hai cha con bị lạc 19 tiếng, nhớ đời,... thấy thật thương. Thương hơn, khi biết tin có LKN, Lợi đã lấy gần nửa tiền khai thuế được trả lại, mua vé máy

bay tham dự, chỉ với ước mong gặp được bạn bè cùng lớp hay những anh chị cùng học với anh chị của mình xưa! Mọi chuyện tính sau! Có chân tình nào cao hơn?

Trên xe, tất cả như một gia đình thân thương. Cô Võ Kim Sơn, rất ít nói, vui lắm cô cũng chỉ có nụ cười nửa miệng rất hiền hòa. Không hiểu sao, nhìn ánh mắt nhân từ của cô, cứ liên tưởng đến cụ bà Nguyễn thi Liệu, vợ học giả Nguyễn Hiến Lê. Thầy Nguyễn Hữu Phước, một nhà giáo dục lớn của VN. Trước 1975, thầy tu nghiệp Mỹ, tốt nghiệp tiến sĩ giáo dục, về nước làm hiệu trưởng trường sư phạm Sài Gòn. Thầy đã viết nhiều tác phẩm nghiên cứu nổi tiếng như "Tiếng Việt đa dạng", "Tiếng Việt gốc ngoại quốc",...Thầy kể chuyện rất có duyên và khi hỏi chuyện em Lợi, tình cảm của 1 người thầy đầy từ tâm, biểu lộ rất rõ. Tuy chưa có may mắn được làm học trò thầy, nhưng khi tôi gọi tiếng thầy, thấy như mình đã là học trò của thầy từ bao giờ! Trên xe còn có đàn anh, nhưng cùng lớp: anh Phó Thịnh Trương, người rất nhiệt tình với gd QGNT và những hoạt động cộng đồng, . Cô Mười Em, một tài xế, có công lớn giúp thầy cô, bạn bè từ Nam CA lên tham dự LKN. Và còn có vợ chồng Phạm Văn Hát, QKT75, lặn lội từ Canada, với chuyến du hành dài, thăm những người chị Q. tại Phoenix, rồi bay đến Bắc CA. Nghe bà xã Hát kể, vừa trở về từ VN, sau gần 5 tháng săn sóc mẹ bệnh, và lại đi tiếp để tham dự LKN kỳ này, mới thấy nể cặp vợ chồng rất dễ thương, vui tính và hòa nhã này. Tôi có cảm tình với Hát sau khi đọc "Vì sao

tôi biết trường QGNT Kỹ Thuật". Trong bữa ăn, nhận thêm vài phone hỏi đường và rủ ăn sáng! Có những câu chỉ nghe 1 lần, mà nhớ đời "Ông không đi, tôi không thèm nhìn mặt!". Ăn sáng xong, về nhà nằm, cố dỗ giấc ngủ lấy sức, nhưng làm sao mà ngủ được, khi niềm vui, sự chờ đợi đang ngập tràn!?

Ban chuyên chở ngày thứ bảy, tưởng rất bận rộn, không ngờ lại rất nhàn, vì giỏi... "bán cái"! :=) Hôm thứ năm, nhờ sếp thừa chuyện với gd thầy Nguyễn Văn Ngọc, GS Q. Đà Nẵng, để biết giờ đến đón; được cô cho biết thầy đi đám cưới xa, thứ hai mới về. Cô Mai Hương (vợ thầy Vĩnh) đã nhờ được Diệu Hỷ. Thầy cô Hoàng Xuân Thiệu hôm qua được Hưng, KT, giúp đưa đón; hôm nay thì có thầy cô Phan Văn Cự. Thầy cô Nguyễn Khánh Do đã có ac Nguyễn Bá Đạt. Cô Kim Sơn, thầy Phước, vợ chồng Hát, Lợi đã có Mươi Em. Hương Giang, Kim Thành có anh Trịnh Ngọc Cẩn. Chị Tô Ánh Tuyết, anh Hoàng, anh Tuấn đã có anh Trần Đình Ninh. Kim Ngân có Nam Phương. Bích Loan và Bạch Tuyết đã có anh Dung, chị Đào Cô Bảo Ngọc, cô Tần,.... dù năn nỉ để tụi em đón, các cô cũng từ chối, tự tìm phương tiện.

Gần 3 giờ, sếp Trung gọi, cho biết sẽ đón Hát và Lợi xuống nhà hàng sớm, để phụ ban trang trí. Gọi thừa với bác gái, mẹ Bích Loan, sẽ đón bác lúc 5 giờ chiều. Điện đồ và đi ra, đi vô chờ giờ khởi hành. Lâu lâu đi qua liếc trong gương, cười mỉm chi, hóp cái bụng để tạo... dáng!

Một vài phone hỏi đường, tâm sự,... Ai cũng háo hức, nôn nóng ngóng chờ chiều nay. Thời gian sao đi thật chậm!

Trên đường đến nhà hàng, thêm phone của Hoa Lily, Q75 gọi. Hoa mới đi vacation về đến nhà chiều qua, hỏi muốn tham dự 2 người chiều nay, có được không? Nhớ tối qua, Chánh có nói chuyện này, và đã báo cho anh Phú, Hải, và chị Thiên Kim; nên mạnh dạn trả lời, cứ đến. Rất tiếc, đã không nhớ đến mẹ của Hoa. Lỗi này do tôi đã quên. Cám ơn Hoa Lily và Hương, đã đến tham dự và xin Hoa chuyển lời xin lỗi muộn của tôi đến bác. Vẫn nhớ hôm đưa cô Lộc đi thăm các bà mẹ, thấy cô sống trong vùng Vịnh và đã hân hạnh được gặp bác. Cầu xin ơn trên luôn giữ gìn các bà mẹ Q. được an mạnh!

Trên đường đi, chuyện trò với mẹ Bích Loan. Bác rất vui tính và cởi mở. Được biết thêm gương hy sinh vì con cái của 1 bà mẹ QGNT của chúng mình! Khi bác trai mất, với 7 người con (cậu Út vẫn còn trong bụng mẹ), bác đã xoay sở đủ cách, với sự giúp đỡ của hai bên nội, ngoại, nuôi nấng, dậy dỗ các con! Tất cả nay đã trưởng thành và thành nhân. Hiện nay, bác thanh thản đi chùa, làm việc thiện! Tuổi đời đã lớn, nhưng bác còn rất minh mẫn và khỏe mạnh! Nhớ hôm đến thăm bác, thấy bác dùng Ipad, tay quẹt, quẹt, tìm hình rất nhanh, làm mình cảm thấy thật... nhà quê! Chỗ parking của nhà hàng hơi xa và khó nhớ. May được Trung giúp, tìm được chỗ đậu khá tốt.

Việc nhà hàng, phải kể đến công lớn của Nam Phương, Q74. N.Phương đã thương lượng với nhà hàng từng chi tiết, để tiết kiệm cho buổi lễ từng đồng, gom lại tiết kiệm chỗ này, chỗ kia, cũng được khá bộn. Nói năng nhẹ nhàng, nhưng người nghe rất khó từ chối những yêu cầu rất thuyết phục của cô. Ngoài ra, N.Phương đã âm thầm mời gọi, đưa đón và tiếp rước bạn bè Q74 tại nhà,...

Thiên Kim và Nam Phương

Nhắc đến người tiết kiệm, mà không nhắc đến người tận thu, có lẽ chưa được đầy đủ. Chị Thiên Kim, Q71, rất cẩn thận và kỹ lưỡng trong việc kiểm soát danh sách tham dự. Tính "chí công vô tư", thẳng thắn của chị, giúp BTC rất nhiều, nhưng đôi khi cũng bị hiểu lầm chút đỉnh. Gần 8 giờ, chương trình khai mạc đã lâu, tôi có phone chạy ra ngoài, vẫn thấy chị ngồi 1 mình tại bàn tiếp tân... đón khách! Hôm sau, đi San Francisco, nghe Nam Phương kể

lại, chị đã đưa thêm cho BTC mấy trăm, do tiền thu được từ sự đóng góp của những ace đến trễ! Có thể nói, sự thành công của LKN lần này có được, phần lớn nhờ vào những góp tay âm thầm như Nam Phương, Thiên Kim và rất nhiều ace Q. khác.

Bước vào cửa, gặp ban tiếp tân với chị Thiên Kim, Thanh Trang, Kim Ngân, Nam Phương, chị Nhiên, Diệu Hỷ, Tâm,... thật bận rộn với danh sách, bảng tên, sắp xếp chỗ ngồi,.... Số ace tham dự không báo trước khá đông, Ban Tiếp tân nhiều lúc gần như bị hụt hơi, đuối sức. BTC lần lượt phải đặt thêm 1 bàn, 2 bàn, rồi 3 bàn mới tạm đủ. Vợ chồng tôi, loay hoay mãi, cũng không tìm được 1 chỗ cho cả hai. May được các anh chị Q70 kéo lại cho ngồi kè, kéo thêm ghế cho đủ "11 người". Cảm ơn các ac Q70! Vào trong, lần lượt đi chào các bà Mẹ và quý thầy cô. Khoanh tay chào mẹ của Bích Loan, mẹ của Nguyễn Xuân Dũng, mẹ của Cẩm Hồng, mẹ của Mai Việt Khánh, mẹ của Mỹ Loan, và mẹ của Huỳnh Minh Trí mà như gặp mẹ mình! Chúng con xin chân thành cảm ơn đến tất cả quý thầy cô và các Mẹ đã đến với chúng con!

Mẹ của H.C.Loan, H.M.Chánh và H.M.Trí

Mẹ của N.X.Dũng và mẹ của B.Loan

Mẹ của Mỹ Loan

Các bà mẹ của Mỹ Loan, Cẩm Hồng và M.V.Khánh

Thật xúc động khi thầy Ngô Đức Hải, đến tham dự LKN bằng xe cứu thương. Tuy sức khỏe yếu kém, phải ngồi xe lăn đã lâu, thầy cũng đã không quên những học trò và

đồng nghiệp của mình. Cô Bảo Ngọc, phải nhờ con gái đến săn sóc thầy, và nhờ em gái cùng tham dự, cô Phan Thanh Hằng, để khởi làm phiên BTC đưa đón. Thầy cô Chương, từ Anh Quốc xa xôi, cũng nhờ người em ruột, BS Trần văn Nam (Hội trưởng Petrus Ký, Bắc CA) đưa đón và cùng tham dự. Chúng em thành thật cảm ơn cô Thanh Hằng và BS Nam. Thầy Nguyễn Đức Quảng, đến từ Pháp Quốc,...

Lại chào thầy Nguyễn Khánh Do, thấy nụ cười rạng rỡ rất hiếm của thầy; muốn kể thầy nghe và cảm ơn thầy về những bài giảng, thầy đã quay roneo và phát không cho học trò mê thầy ngày xưa; nhưng học trò mê thầy, bám quanh thầy đông quá, đành chịu!

Thầy Ngô Đức Hải, GSKT

Thầy Nguyễn Khánh Do và a. Phạm Ngọc Nhân, Q68

T. Quảng, t.Thọ, c.Tân, c.Lộc, c.Sơn, t.Thiệu, t.c.Chương,
c. Hòa và c. Phụng

Chưa kịp đến bàn chào, cô Phùng thị Tần, đến từ Canada, đã đi lại, đưa tay bắt và hỏi "Đốc hả em?", làm nghẹn lời. Sau ba, bốn lần thưa chuyện với cô trên phone, cô trò khá tâm đắc. Hôm nay mới được diện kiến cô. Em sẽ nhớ hoài ngày này!

Đôi bạn từ những ngày ở Hà Nội: Cô Bảo Ngọc và cô Tần

Chào thầy cô Hoàng Xuân Thiệu, thầy cô Phan văn Cự vừa xong. Thầy Thơm đến đưa 1 gói giấy, nói tặng em! Chỉ kịp cảm ơn thầy, chưa nói thêm được câu gì, thầy đã có mấy nữ sinh vây quanh, thăm hỏi. Chào thầy Nguyễn Lộc Thọ, nghe tiếng mà thầy gọi, biết chắc là mình đúng là học trò của thầy. Rất thắm thía và xúc động câu thầy nói và cười "Chúng mày ở xa, làm tao khổ!". Hình như tôi cũng bị ăn bả lồi xử dụng ngôn từ của thầy; thường xưng mày tao với người thân. Mấy lần em xuống Nam CẠ, nói Phương Té Lầu đến phòng mạch của con thầy, để đón thầy và xin thầy ly cà phê hay tô phở. Không hiểu Phương

TL có ý muốn đầu thầy làm cửa riêng hay không? Mà lần nào em cũng bị... trượt quớt! Nhất định có ngày, em phải xin thầy ly cà phê, để thầy trò mình ... hủ hủ cho đã! Chào thầy cô Lê Khắc Chấn, thấy thầy cô thật trẻ. Được cô Uyên (phu nhân thầy Chấn) hỏi, có phải em là Đ. không? Thầy cô đọc được mấy thư của em. Thấy cũng hơi... quê quê! Chào thầy cô Đào Văn Vượng, cô Đỗ Thị Phụng, cô Nguyễn Thị Hòa, thầy Phạm Trọng Phu, cô Võ Kim Sơn, cô Mai Hương (phu nhân thầy Vĩnh),... Cũng may, đã được thừa chuyện với cô Kim Sơn, cô Phụng, cô Hòa, nên cũng đỡ đỡ... tiếc! Muốn thừa chuyện thêm với thầy Do, cô Bảo Ngọc, cô Tần,...; nhưng nhìn quanh, tất cả quý thầy cô đều có những "fan" học trò ngưỡng mộ, vây quanh vòng trong, vòng ngoài! Đành tự nhủ, cứ chờ, sẽ có lúc đến lượt mình.

Anh em KT và quý thầy cô

Thầy và cô Lê Khắc Chấn

Cô Phụng và cô Hòa

Q65: C. Kim Chi, c. Bích, c.Nam và a. Hưng

Thật hân hạnh gặp Anh Thư, ái nữ của cố BS Viện Trưởng Trương Khuê Quan; Vân Anh, ái nữ của thầy Huỳnh Văn Ân và Sơn, con trai thầy Vũ Đức Thiêm ((Mấy hôm sau, xem lại hình ảnh về LKN, mới thấy còn nhiều quý thầy cô chưa đến chào được, thật tiếc! Em thành thật xin lỗi và mong có ngày được gặp)

Tìm ba bà chị: Chị Bích, chị Kim Chi và chị Nam, Q65, để vòì quà! Các chị cũng đang bận tíu tít, lúc bên quý thầy cô; khi bên các em và bạn bè. Cũng chỉ được chào hỏi vài câu, phải nhường ba chị cho những ace khác! Ai cũng vui, đi đâu cũng đụng hàng quen, với chữ Q. tổ chẳng! Năm mươi năm mới có một ngày như hôm nay, thật hiếm hoi trong đời!

Dù "không đi trễ, không phải Việt Nam", nhưng LKN lần này, chỉ trễ hơn nửa giờ, là điều rất đáng khen. Việc khai mạc trễ, có lẽ ở chuyện tiếp tân, sắp xếp chỗ ngồi, hơn là ở người tham dự.

Lễ nghi chào cờ Mỹ, Việt Nam, phút mặc niệm được anh Phan Nhật Tân và các em Hương Đạo sinh phụ trách chu toàn.

Anh Phan Nhật Tân, Q70

A. V.Đ.Lục tặng hoa cho ca sĩ, bác sĩ Thu Hà

Bản quốc ca Hoa Kỳ, được cự danh ca của ban tam ca Đông Phương ngày nào, Thu Hà, chuyên tải rất hay! Khi tất cả đồng ca bài quốc ca VNCH, ai cũng hát trong nổi rung rung, đầy xúc động! Quan sát 1 thân hữu Q. từ VN, thấy chị hát say sưa với tất cả tâm long! Gần 40 năm, chị vẫn không quên bài quốc ca, làm tôi liên tưởng đến câu "Truyện Kiều còn, tiếng ta còn, tiếng ta còn, nước ta còn." của học giả Phạm Quỳnh, mà ấm lòng! Đất nước mình, rồi sẽ có ngày được quang phục, hòa bình, ấm no và hạnh phúc! Không chế độ bạo tàn nào, có thể đè đầu, đè cổ nhân dân mãi mãi! Nhắc đến chị, lại nhớ những thân tình của chị với gd QGNT. Chị không những tham dự, mà còn ủng hộ cho LKN. Thành thật cảm ơn chị!

Chị thân hữu Q.VN hát Quốc Ca, có trong hình này.

Xin mượn thêm những dòng chữ của Ánh Nguyệt, diễn tả về những giây phút này:

“Khi anh vừa cất giọng yêu cầu mọi người đứng, tiếng lệnh to uy dũng của anh đã nhắc nhở mọi người ngay lập tức phải tạm dừng tất cả những tình cảm riêng tư để quay lại, hướng trọn về tình yêu Tổ quốc, về sự tri ân với đất nước đang cưu mang chúng ta cũng như sự tưởng tiếc cha anh của chính mình...”

Đẹp làm sao hình ảnh một người phụ nữ VN, trong trang phục truyền thống VN, tuổi không còn trẻ nhưng cất cao giọng hát mạnh mẽ hùng hồn, ca vang lời quốc ca Hoa kỳ. Đến khi quốc ca VN được cùng cất lên, cảm xúc trong mình cứ dâng trào như từng ngọn sóng, mình hãnh diện ngẩng cao đầu hát theo với tất cả tâm tư tự hào và đau đớn. Khi tiếng nhạc bi hùng của phút mặc niệm cất lên, mình như thấy cả hình ảnh của những người cha kính yêu, những Thầy cô, anh chị, bè bạn... của ngày nào đang ẩn, hiện giữa chúng ta, những hình ảnh chập chờn, đang mỉm cười đầy yêu thương và hãnh diện.”

Sau quốc ca và phút tưởng niệm là đoạn video khoảng 10 phút thật cô đọng và xúc tích! Với những hình ảnh, âm thanh không xa lạ với chúng ta: về chiến tranh, hậu quả của sự lấy thân mình bảo vệ sự tự do và những hy sinh, mất mát,... Nhiều người đã khóc khi xem phần video này. Tôi được xem đoạn video này khoảng 5, 6 lần, khi dài tới hơn 20 phút, có khi ngắn chừng 6 phút. dù ngắn hay dài,

lần nào xem xong cũng xúc động. Cảm ơn tác giả đã bỏ công sưu tầm những tài liệu rất có giá trị, quý giá và cảm ơn sự kiên nhẫn của anh, đã làm đi, làm lại nhiều lần, để cho đoạn video được chiếu theo thời gian của chương trình dự trù.

<https://www.youtube.com/watch?v=DybzatAn5Ms>

Chương trình được tiếp nối với phần phát biểu của thầy Hoàng Xuân Thiệu, cựu hiệu trưởng trường QGNT Sài Gòn. Vẫn với lối nói sang sảng, hùng biện, lời cuốn như ngày nào..

Kế tiếp, Mai Bạch Tuyết, Ánh Nguyệt và Mơ đã phỏng vấn một số quý thầy cô như thầy Nguyễn Khánh Do, thầy Phan Văn Cự, cô Phạm Bảo Ngọc, thầy Phạm Trọng Phu. Quý thầy cô đã trải lòng chia sẻ những cảm nghĩ, những yêu thương về trường Q., về những học trò, về đồng nghiệp của mình.

Hay chạy ra, chạy vào và về sớm, trước 10 giờ; nên phần thưởng thức văn nghệ, "chỗ được, chỗ mất". Ánh Nguyệt trong “**Những giọng suối nhỏ...**”, và Minh Phượng đã tường trình rất sống động trong hai bài viết rất hay của hai cô.

<https://sites.google.com/site/tonghopquocgianghiatu/tin-tuc-thoi-su-1/lkn-50-nam-qgnt>

<http://www.quocgianghiatu.com/2013DaiHoiQGNTTuongThuat.htm>

Tạm mượn ít hàng của Mai Việt Khánh:

“- Màn đặc biệt rất ngắn và hay là màn giới thiệu các con của QGNT trong những trang phục cổ truyền, áo dài, quân phục West point. Màn này do QGNT Tổng hợp Thủy Trang dàn dựng trong 1 thời gian rất ngắn.

- Sau đó là các tiết mục văn nghệ trong chủ đề " Hành Trình QGNT ", ngoài các bài đơn ca, hợp ca; bài " Đêm chôn dầu vượt biển " có sự tham gia phần nhạc cảnh của nhóm Tổng hợp; bài ca cuối cùng của chủ đề " Năm mươi Năm Nhìn Lại " do chị Thanh Thủy 72 với nhịp điệu vui tươi được khán giả nồng nhiệt đón nhận. Bài nhạc này do anh Trần Dũng Tiến QGNT 73 sáng tác."

<http://www.youtube.com/watch?v=Dtlb-NhZi0c>

- Màn đấu giá chai rượu quý của Phạm Khắc Phụng, hai bức tranh thêu của chị Khánh Hòa tuy rất ngắn nhưng cũng khá thành công với sự tham gia đấu giá rất hào hứng.

...

Coi lại hình còn thiếu màn anh Trọng Phương đã tặng cho mỗi niên khóa một chai rượu quý, mỗi chai theo năm ra trường như 70, 71, 72 v.v... đựng bên ngoài là 1 hộp gỗ rất đẹp”

Hỏi nhỏ B.Loan xem ý của bác như thế nào, đã muốn về chưa? Bác "được lời như cời tấm lòng", đồng ý ngay. Tội nghiệp bác, rất mệt, nhưng thấy các con cháu đang vui, cố ngồi chịu đựng! Liếc nhìn qua bàn các mẹ, ở gần ngưỡng cửa 90 tuổi, nên chắc đã mệt; có lẽ các cụ vì con cháu và vui nên cố chịu đựng. Chạy lại bàn của B. Loan, hỏi nhỏ xem ý bác như thế nào? Bác "được lời như cời tấm lòng", đồng ý ngay. Trên đường ra cửa, qua mấy "cửa ải", cửa nào cũng đòi "lỳ 1 lam", vì tội dzìa sớm! Nhưng khi biết lý do chính đáng của tài xế, được tha Tào, để đưa bác về an toàn!

Ngang qua bàn Nguyễn Xuân Hải và Mai Viêt Khánh. Với nụ cười nửa miệng, Hải siết tay tôi thật chặt. Những lo lắng, chạy ngược, chạy xuôi đã có kết quả rất tốt đẹp tới nay! Nói về công sức, hy sinh của Hải, có lẽ quá thừa. Xin được kể lại 1 trong những chuyện "hậu trường" "bây giờ mới kể", anh chị em chúng tôi "chống nhau" về chuyện tiền bạc. Khi tôi chống lại ý kiến của ông Khánh v/v chi thêm cho Kỹ Yếu, bởi bỏ tiền túi của chính ông

ấy; tôi cố lôi kéo Hải theo "phe mình". Ông ấy bảo cho suy nghĩ 1 đêm. Sáng hôm sau, gọi phone cho biết "Tâm nói, sao anh không dùng 1 ngàn mình đóng deposit (đặt cọc) cho việc thuê hội trường tối thứ sáu, để phụ với anh Khánh cho quyền Kỷ Yếu? Nên em đồng ý với quyết định của anh Khánh". Cầu cứu đến anh Phú, anh cũng nói "Tôi sẽ phụ với Khánh và Hải". Thấy ai cũng vì việc chung mà tự "móc túi" riêng của mình, tôi cũng phải cố góp "môi miệng", nhưng trong lòng vẫn ám ức! Chỉ đến khi thầy cô, ace Q. viết thư nhận xét về KY, mới thấy mình sai! Bắt tay Mai Viết Khánh, với nụ cười hiền quen thuộc, "nói ít, làm nhiều", mà mừng cho gd QGNT. Một trong những dấu ấn của chủ tịch gd QGNT Mai Viết Khánh nhiệm kỳ 2007-2011 là chương trình khuyến học cho các con cháu QGNT tại hải ngoại. Chương trình này, đã có những tác động rất tích cực, mà 1 cháu tốt nghiệp West point, gửi thư chia sẻ. Dấu ấn cá nhân M.V. Khánh thể hiện rõ nhất trong website gdQGNT và quyền Kỷ Yếu 50 năm. Chỉ 1 mình, Khánh đã duy trì trang web thật bắt mắt, thật đầy đủ và luôn được cập nhật gần như mỗi ngày. Nó như 1 tự điển sống, phản ánh mọi sinh hoạt của gd QGNT. Riêng việc tụ tập, đón tiếp thầy cô bạn bè Q.,... Nhà Khánh cũng được dùng như 1 trụ sở của gd QGNT Bắc CA.

Đàng sau hai ông, nếu không có hai "hậu phương" lớn: Tâm và Xuân, chắc hẳn hai ông không thể cống hiến, đóng góp được nhiều cho gd QGNT. Cùng với những nàng dâu khác như Hương (Trịnh Hoài Nam), Tina (Phạm

